

N:o 34.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Maj 1875, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om ändring i gällande författningar om skjutslegan vid de gästgifverier, der entreprenadskjuts icke finnes.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 48) har Herr *A. Johansson* från Jönköpings län, på det resande skulle för sitt fortskaffande få efter ortens pris betala skäligen värdet af den tjänstbarhet, honom genom skjutsningen lemnades, föreslagit: »det Riksdagen ville för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla att, med upphäfvande af nuvarande stadgande om skjutslegans belopp, der skjutsen ej bestrides för entreprenad, 28 kap. 4 § Byggningsabalken och Kongl. Förklaringen den 11 December 1766 § 7 måtte förändras i det syfte, att häradsrätterna vid hvarje års hösteting för det nästpåföljande kalenderåret måtte, på lika sätt, som i sistnämnda lagrum är stadgad om andra förnödenhetsvaror, hvilka gästgifvare är pligtig hålla till salu åt resande, bestämma lämplig taxa jemväl för skjutslegan vid de gästgifvaregårdar inom hvars och ens distrikt, der entreprenadskjuts icke finnes; dock så att skjutslegan ej må öfverstiga det belopp, som för entreprenadskjuts inom orten kan vara eller blifva såsom det högsta bestämdt, samt att häradsrätten insänder dessa taxor till Konungens Befallningshafvande för den åtgärd, som för dylika taxor i förutnämnda Kongl. Förklaring och § finnes stadgad».

I afseende på detta förslag får Utskottet erinra, hurusom sedan längre tid tillbaka Riksdagen, så väl med afseende på de ekonomiska olägenheter som det moraliska onda, skjutsningsbesvärets utgörande in na-

tura genom jordens innehafvare medför, bemödat sig att afskaffa detta onus genom befordrande af entreprenader. I denna syftning har Riksdagen derjemte afslagit den förhöjning i skjutslegan utom entreprenad, hvarom motioner nästan vid hvarje riksdag blifvit väckta; hvaremot innevarande Riksdag till icke obetydligt belopp höjt det anslag, som tillföre beviljats till befordrande af skjutsentreprenader.

Vid sådant förhållande har Utskottet icke ansett med Riksdagens afsigter öfverensstämmande att, på sätt motionären föreslagit, underlätta bibehållandet af skjutsningens utgörande in natura genom åstadkommande af en skjutslega, som kunde utgöra en skjutsen motsvarande betalning; och får Utskottet alltså hemställa,

att ifrågavarande motion måtte lemnas utan afseende.

Stockholm den 15 Maj 1875.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.
